

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/22/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617205969
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617205969.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, proti žalovanému S. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XXXX/XX, S. J., o zaplatenie 1 074,15 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 537,05 eura s úrokmi z omeškania 5 % ročne od 01. 07. 2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Písomnou žalobou zo dňa 02. 08. 2017, doručenu dňa 07. 08. 2017 Okresnému súdu Liptovský Mikuláš (ďalej „súd“), žalobca uplatnil voči žalovanému pohľadávku 1 074,15 eura s úrokmi z omeškania 5 % ročne od 01. 07. 2017 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21. 11. 2016 v čase od 08.00 hod. do 20.00 hod. vykonával príslušník PZ Q.. J.. W. H. (ďalej len „poškodený“) stálu službu na Obvodnom oddelení PZ Liptovský Mikuláš. V čase o 18.55 hod. hliadky M203 a M205 predvádzali žalovaného, ktorý pri prechode cez vchodové dvere do budovy Okresného oddelenia PZ Liptovský Mikuláš začal klásť odpor tým spôsobom, že si pred telom spojil ruky a chytil sa zábradlia. Poškodený sa snažil pomôcť hliadkam žalovaného oddeliť od zábradlia, ktoré sa nachádzalo za vstupnými dverami budovy, vedúcimi do chodby tejto budovy. Poškodený žalovaného chytil za bundu, prudko ním trhol, pričom všetci zakročujúci policajti spadli na zem. Poškodený počas tohto pádu ľavým kolenom dopadol na západku proti zatváraniu dverí, ktorá sa nachádzala na dverách vedúcich z chodby do vestibulu budovy a utrpel tržnú ranu ľavého kolena s opuchom. Žalovaný bol v čase predvádzania na PZ vulgárny, hliadkam nadával a taktiež bol zjavne pod vplyvom alkoholu, avšak odmietol vykonať dychovú skúšku. Skutok, ktorý predchádzal tomuto úrazu, bol kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a vo veci rozhodol Okresný súd Liptovský Mikuláš dňa 13. 02. 2017 rozsudkom vo veci 3T/8/2017-4, bol žalovaný uznaný za vinného. Poškodený W. H. utrpel úraz pri výkone štátnej služby a tento bol príslušným nadriadeným uznaný za služobný podľa § 29 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zodpovednosť služobného úradu za škodu podľa § 174 ods. 1 zákona č. 73/98 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov, bola určená v rozsahu 100 %. Z toho titulu bola poškodenému podľa § 20 ods. 1 písm. b) a § 22 zákona 328/2002 Z. z. a § 3 a § 5 zákona č. 437/2004 Z. z. vyplatená náhrada za bolesť vo výške 398,- eur a podľa § 20 ods. 1 písm. c) a § 23 zákona č. 328/2002 Z. z., § 100 zákona 461/2003 Z. z. bola poškodenému vyplatená náhrada účelne vynaložených nákladov, spojených s liečením, vo

výške 1,99 eura a uvedená suma bola poškodenému vyplatená Odborom sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra SR dňa 16. 05. 2017 na základe rozhodnutia KRPZ-ZA-VO2-175-003/2017 zo dňa 13. 03. 2017. Vzhľadom k tomu, že poškodený bol v dôsledku služobného úrazu aj dočasne práceneschopný, vznikla služobnému úradu aj škoda v súvislosti s náhradou služobného platu a to vo výške 674,16 eura. Žalobcovi bola preto v dôsledku konania žalovaného spôsobená škoda v úhrnnej výške 1 074,15 eura, na zaplatenie ktorej žalobca vyzval žalovaného doporučenou zásielkou, ktorú tento prevzal dňa 27. 06. 2017. K úhrade finančných prostriedkov zo strany žalovaného však nedošlo.

2. Na návrh žalobcu súd rozhodol platobným rozkazom dňa 09. 08. 2017, č. k. 6C/22/2017-20, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz sa však žalovanému nepodarilo doručiť, a preto ho súd uznesením zo dňa 26. 03. 2018, č. k. 6C/22/2017-49, zrušil.

3. Žaloba s prílohami, všeobecné poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu a uznesenie zo dňa 13. 11. 2017, č. k. 6C/22/2017-33, ktorým súd vyzval žalovaného, aby sa k žalobe vyjadril, boli žalovanému doručované na adresu, kde je prihlásený k trvalému pobytu, ako aj na súdom zistenú pravdepodobnú adresu v Rakúsku. Uvedené písomnosti si žalovaný nevyzdvihol, adresu jeho skutočného pobytu sa súdu nepodarilo zistiť ani rozsiahlym zisťovaním, a preto dňa 06. 03. 2018 na úradnej tabuli súdu bolo zverejnené oznámenie zo dňa 02. 03. 2018 o podanej žalobe podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

4. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

5. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

6. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP

(1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 03. 05. 2018, na ktoré sa žalovaný neustanovil, pričom súd mal preukázané doručenie dňom 18. 04. 2018 fikciou podľa § 111 ods. 3 CSP. V súlade s ustanovením § 180 CSP súd rozhodol o uskutočnení pojednávania aj v neprítomnosti žalovaného.

8. Žalobca na podanej žalobe zotrval a tejto žiadal v celom rozsahu vyhovieť. Iné, ako listinné dôkazy, žalobca nenavrhol vykonať.

9. Z predložených listinných dôkazov a zo spisu tunajšieho súdu 3T/8/2017, ktorý žalobca označil v žalobe vyplýva, že dňa 21. 11. 2016 bola na ORPZ Liptovský Mikuláš, odbore poriadkovej polície OOPZ Liptovský Mikuláš pod ČVS: ORP-774/OO-LM-2016 spísaná zápisnica o trestnom oznámení, podanom U. J.X. na jej vnuka S. J.. Dňa 21. 11. 2016 o 18.15 hod. bola v tejto veci spísaná zápisnica o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby S. J., nar. XX. XX. XXXX a uznesením zo dňa 21. 11. 2016 bolo zároveň vznesené obvinenie S. J. za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť dňa 12. 11. 2016 okolo 17.00 hod. v byte U. J. - uznesením sudcu Okresného súdu Liptovský Mikuláš 3Tp/7/2016 zo dňa 24. 11. 2016 bol S. J. vzatý do väzby, ktorá začala plynúť dňa 21. 11. 2016 o 18.55 hod. Za uvedený skutok - prečin nebezpečného vyhrážania voči U. J.Č. dňa 21. 11. 2016, bol obvinený S. J. uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš 3T/8/2017-104 zo dňa 13. 02. 2017, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste - rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 13. 02. 2017. O predvedení žalovaného na políciu dňa 21. 11. 2016 žalobca spísal dňa 2. 11. 2016 úradné záznamy z ktorých vyplýva, že dňa 21. 11. 2016 pri prechode cez vchodové dvere do budovy OOPZ Liptovský Mikuláš, predvádzaný žalovaný začal klásť odpor tak, že si pred telom spojil ruky a hneď ruky odpojil a chytil sa oboma rukami zábradlia pri schodoch. Vzhľadom na uvedenú situáciu, vyšiel hliadke pomôcť Q.. W. H., ktorý pomohol žalovanému oddeliť od zábradlia tak, že chytil žalovaného za bundu na prsiach a následne všetci spadli na zem - poškodený W. H. kolenom dopadol na západku proti zatváraniu dverí. V úradnom zázname zo dňa 02. 03. 2017

poškodený navyše uviedol, že pri páde dopadol ľavým kolenom na západku proti zatváraníu dverí, na ktorej nebola vrchná plastová krytka. Uvedená krytka tam nebola ani v čase spisovania tohto úradného záznamu, pričom na ostatných dverách, nachádzajúcich sa vo vestibule budovy OOPZ Liptovský Mikuláš ju má každá západka. Poškodený vyslovil názor, že v prípade, ak by tam ochranná krytka bola, nedošlo by k tržnému poraneniu kože na kolene. O úraze poškodeného bol spísaný záznam o registrovanom pracovnom úraze, kde ako zdroj úrazu bolo uvedené neúmyselné zranenie pri predvádzaní inej osoby a ako príčina úrazu, bolo uvedené ohrozenie inou osobou pri kladení pasívneho odporu. Lekárskym posudkom, vypracovaným J. H. X. dňa 08. 12. 2016, bolo určené zranenie poškodeného W. H. - tržnozhoždená bef. rana plus oderky pod ľavým kolenom (hnisanie granulácie), s celkovým počtom bodov 22,5. Rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru KRPZ-ZA-VO2-175-003/2017 zo dňa 13. 03. 2017, bola poškodenému priznaná podľa § 20 ods. 1 písm. b) a § 22 zákona 328/2002 Z. z. a § 3 a § 5 zákona 437/2004 náhrada za bolesť vo výške 398,- eur a podľa § 20 ods. 1 písm. c/ a § 23 zákona č. 328/2002 Z. z. náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s liečením 1,99 eura. V odôvodnení tohto rozhodnutia je citované vyjadrenie poškodeného zo dňa 02. 03. 2017 o tom, že na dverách chýbala vrchná plastová krytka. Vyplatenie bolestného 398,- eur a nákladov spojených s liečením vo výške 1,99 eura poškodenému W. H., vyplýva z potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 16. 05. 2017 a zo mzdového listu poškodeného J. W. H. za rok 2016 vyplýva vyplatenie nemocenských dávok za mesiac november 362,41 eura a za mesiac december 311,75 eura, celkom 674,16 eura. Žalobca výzvou zo dňa 15. 06. 2017, doručenou žalovanému dňa 27. 06. 2017, vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 1 074,15 eura, a to do 3 dní od doručenia výzvy.

10. Podľa § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z., služobný úrad, služobný orgán, útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatom dávky nemocenského zabezpečenia a dávky úrazového zabezpečenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania alebo v dôsledku potvrdenia nesprávnych údajov rozhodujúcich na vznik nároku na dávku nemocenského zabezpečenia a dávku úrazového zabezpečenia, nároku na jej výplatu alebo jej sumu.

11. Podľa § 415 Obč. zák., každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

12. Podľa § 420 ods. 1, 3 Obč. zák.

(1) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

(3) Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

13. Podľa § 441 Obč. zák., ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

14. Podľa § 442 ods. 1 Obč. zák., uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

15. Podľa § 442 ods. 3 Obč. zák., škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

16. Podľa § 443 Obč. zák., pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

17. Vyhodnotením všetkých listinných dôkazov, označených žalobcom, mal súd preukázané zo strany žalovaného, porušenie tzv. prevenčnej povinnosti podľa § 415 Obč. zák, spočívajúce v tom, že sa bránil vstupe do budovy OOPZ, kde bol predvádzaný za účelom výsluchu. Poškodený, v rámci výkonu stálej služby na OOPZ Liptovský Mikuláš, v snahe uvoľniť žalovaného od zábradlia, tohto chytil za bundu s tým, že následne všetci spadli na zem. Pokiaľ by teda žalovaný nebol kládol odpor, poškodený by nemal dôvod pomáhať hliadke OOPZ pri vstupe do budovy polície. Na druhej strane však listinnými dôkazmi, produkovanými žalobcom, bolo preukázané porušenie prevenčnej povinnosti podľa § 415 Obč. zák. aj zo strany samotného žalobcu. Poškodený v úradnom zázname zo dňa 02. 03. 2017 totiž uviedol, že pri páde padol na západku proti zatváraníu dverí, na ktorej nebola ochranná krytka tak, ako na ostatných dverách v tejto budove. Poškodený vyslovil názor, že ak by tam krytka bola, nebolo by došlo k tržnému poraneniu kože na kolene. Uvedené stanovisko poškodeného konštatoval aj sám žalobca v rozhodnutí zo dňa 13. 03. 2017,

sp. zn. KRPZ-ZA-VO2-175-003/2017. Nakoľko ani jedna strana sporu nenavrhol ďalšie dôkazy, ktorými by bolo možné jednoznačným spôsobom preukázať, či ochranná krytka na západke by zabránila akémukoľvek úrazu poškodeného, alebo k úrazu by síce došlo, ale s inými následkami, súd ustálil v súlade s ustanovením § 441 Obč. zák., že zavinenie žalobcu aj žalovaného je rovnaké, a preto vzniknutú škodu znášajú pomerne, t. j. každý v rozsahu 1-ice. Podľa tvrdenia žalobcu, ktoré doložil listinnými dôkazmi a ktoré žalovaný nepoprel, poškodenému v súvislosti s úrazom bola vyplatená náhrada za bolesť vo výške 398,- eur, náhrada účelne vynaložených nákladov, spojených s liečením, vo výške 1,99 eura a náhrada služobného platu počas trvania PN v mesiacoch november a december 2016 vo výške 674,16 eura. Žalobcovi potom v dôsledku úrazu, ktorý poškodený utrpel, vznikla škoda vo výške 1 074,15 eura. Nakoľko zavinenie žalobcu aj žalovaného je rovnaké, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi polovicu vzniknutej škody (a to vo výške 537,05 eura).

18. Pokiaľ sa žalobca domáhal priznania vyššej sumy z titulu náhrady škody, neunesol dôkazné bremeno, dôvodnosť nároku v tejto časti nepreukázal, a preto vo zvyšku súd žalobu zamietol.

19. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

20. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba P. O. U. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie škody vyčíslenej sumou 1 074,15 eura výzvou zo dňa 15. 06. 2017, ktorá mu bola doručená dňa 27. 06. 2017. Na základe toho žalovaný bol povinný plniť v určenej 3-dňovej lehote, t. j. do 30. 06. 2017. Keď v tejto lehote škodu žalobcovi neuhradil, dňom 01. 07. 2017 sa dostal do omeškania. Ku dňu vzniku omeškania bola P. O. U. určená základná úroková sadzba 0,00 %, a nakoľko úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 5 percentuálnych bodov, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi z priznanej istiny úroky z omeškania 5 % ročne od 01. 07. 2017 do zaplatenia.

23. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

24. Súd nezistil žiadne dôvody pre určenie dlhšej lehoty splatnosti, a preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi priznanú istinu, spolu s úrokmi z omeškania, v zákonnej lehote 3 dní, ktorá začne plynúť právoplatnosťou tohto rozsudku.

25. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

26. Podľa § 255 CSP

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Žalobca uplatnil voči žalovanému pohľadávku 1 074,15 eura, takže priznaním sumy 537,05 eura mala každá zo strán sporu v konaní úspech v rovnakom rozsahu. Súd preto v súlade s ustanovením § 255 ods. 2 CSP rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.